

[Bernhard Baunsgaard]

besparelser, og at vi opkræver mere til at dække de udgifter, der stadig væk i forhold til det, der indbetales, er alt for høje. Derfor må hr. Thoft forstå, at det skal tages helt alvorligt, at jeg føler mig noget fristet af dette, at der også gennem dette forslag kan komme noget ekstra ind til at gøre livet lettere for regeringen, sådan at den kan fortsætte et længere stykke tid. Jeg vil da godt sige, siden hr. Thoft øjensynlig heller ikke har forstået det, at det burde regeringen takke SF for.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg er ked af, at den nødvendige recept for de radikale har været, at man nu igen er med til at skære dér, hvor det gør mest ondt. Det synes jeg er forkert. Her var et sted at skære, hvor det ikke gør ondt.

Det, jeg bebrejdede hr. Bernhard Baunsgaard, var det dér visse-vasse, på den ene side, på den anden side. Hr. Bernhard Baunsgaard kunne jo ikke tage sig sammen til at tage stilling, ligesom de radikale aldrig kan tage sig sammen til at tage stilling, når det drejer sig om, at virksomhederne skal af med en smule mere i skat.

Med hensyn til beregningen har jeg et svar til hr. Collet. Når staten får 1 mia kr. mere i kassen, så skal den milliard ikke finansieres ved at sælge statsobligationer, og så sparer man ca. 15 pct. 15 pct. af 1 mia kr. er altså 150 mill. kr., således som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget. Den milliard kommer jo igen hvert eneste år, for det er jo hvert eneste år, der er kursgevinster. Det er da rigtigt, at den obligation, som i dag er indfriet, ikke kommer igen i morgen, men man går jo ud og køber en ny obligation, som da igen vil give kursgevinster. Det er altså et spørgsmål om, at vi får 1 mia kr. ind i kassen mere i år, og så får vi det sædvanlige næste år, men den milliard ruller da videre, og derfor er der tale om 150 mill. kr. i merprovenu hvert eneste år.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Thoft har stadig væk ikke forstået det, så jeg skal prøve en sidste gang. For os er det ikke på den ene side eller på den anden side, det er ikke et enten-eller, men det er et

både-og, og dette »både« er i dette tilfælde en ekstra skattestigning. Det skal bruges på det tidspunkt, hvor det virker stærkest.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Ja men hvad var da hr. Bernhard Baunsgaards svar til det lovforslag, SF har fremsat? Var det et både-og?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal gentage. For vores vedkommende er vi overbevist om, at vi ikke kommer ud af den økonomiske misere, medmindre vi både sparer og kræver flere skatter op. Den siddende regering er især indstillet på at spare, oppositionen er især indstillet på at kræve flere skatter op; vi vil gerne bruge begge midler. Er der nu flere uklarheder?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 144:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v.

Af Thoft (SF) m.fl.

(Fremsat 28/3 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Efter dette lovforslag skal de skattemæssige varelagernedskrivninger afskaffes gradvis i løbet af en årrække. Det gældende maksi-

[Ministeren for skatter og afgifter]

male nedslag på varelager på 30 pct. foreslås formindsket fra 1984 med 3 pct. hvert år. Nedtrapningen afsluttes i 1992. Fra 1993 kan der herefter ifølge forslaget ikke længere gives nedslag for varelager i den skattepligtige indkomst.

Forslaget indeholder endvidere en bestemmelse om, at punktafgifter ikke kan nedskrives skattemæssigt, medmindre afgiften er betalt inden udgangen af indkomståret.

De gældende regler om varelagernedskrivninger må ses på baggrund af, at erhvervsdrivende nødvendigvis må råde over tilstrækkelige varer. En rationel tilrettelæggelse af produktion og salg forudsætter varelagre, og i en lang række erhverv medfører dette i sig selv en betydelig økonomisk risiko. Denne risiko afspejler sig skattemæssigt i nedskrivningsreglerne for varelagre.

Hertil kommer, at nedslagsreglerne giver virksomhederne mulighed for inden for visse rammer at udjævne svingende årsindtægter og dermed opnå en mere jævn og stabil beskatning.

Jeg kan ikke tilslutte mig socialistisk folkepartis tanker bag lovforslaget. Jeg finder de skattemæssige varelagernedskrivninger rimeligt begrundede i risikoen for prisfald på varelageret. Jeg lægger dog endnu større vægt på, at reglerne tilgodeser et vigtigt behov i erhvervslivet for likviditet. Det vil særlig i den nuværende situation være uheldigt at foretage indgreb til skade for erhvervslivet og dermed modvirke betræbelserne for at bringe balance i dansk økonomi – nogle bestræbelser, som det radikale venstre jo deler med regeringspartierne. Man må her se på, at en stor del af dansk industriproduktion eksporteres. Det er derfor af særlig betydning, at denne eksport kan finde sted på rimelige internationale konkurrencevilkår. En afvikling af de skattemæssige varelagernedskrivninger vil være en belastning for dansk erhvervsliv i den internationale konkurrence. De gældende regler om skattemæssige varelagernedskrivninger må ses som en velbegrundet ordning for erhvervslivet.

På denne baggrund må jeg på regeringens vegne tage afstand fra den del af det fremsatte lovforslag, der går ud på at aftrappe den maksimale nedskrivningssats på varelageret.

Det andet led i lovforslaget er den øjeblikkelige afskaffelse af varelagernedskrivninger på punktafgifter, der ikke er betalt ved ind-

komstårets udgang. Forslagsstillerne har specielt peget på de afgifter, der betales af tobaks-, vin- og spiritusindustrien. For betaling af disse stempelmærker og banderoler ydes en vis kredit, som for tiden varierer mellem 1 og 3 måneder.

Adgangen til at nedskrive på varelager er ikke efter de gældende regler knyttet sammen med den faktiske betaling for varerne; der kan også nedskrives på varer, som den erhvervsdrivende har købt på kredit. Det virker ærlig talt lidt besynderligt, at betalingsfristerne for de forskellige punktafgifter ifølge SFs lovforslag skal kombineres med retten til at nedskrive. Den virksomhed, der betaler sine punktafgifter rettidigt, skal da ikke stilles ringere skattemæssigt, blot fordi et årsskifte tilfældigvis kommer ind imellem.

Hvad angår princippet om nedskrivning på punktafgift i almindelighed, ser jeg sådan på det, at udgifterne til punktafgifter belaster virksomhedens økonomi og likviditet på nøjagtig samme måde som den øvrige del af udgifterne til de indkøbte eller fremstillede varer. Der er derfor ingen grund til at behandle udgiften til punktafgifter anderledes, om end jeg erkender, at der er lidt forskellig begrundelse for de varer, der forringes, og de varer, der ikke forringes. Men det er jo som nævnt kun en del af begrundelsen for afskrivningerne.

Jeg må således på regeringens vegne også tage afstand fra denne del af lovforslaget.

Lykketoft (S):

Reglerne om skattemæssig nedskrivning af varelagre har jo en meget stor økonomisk betydning for erhvervslivet. Det er lidt svært at gøre op, hvor stor den er; vi har spurgt om det i skatte- og afgiftsudvalget og har også fået et svar. Man må nok sige, at der er meget stor usikkerhed med hensyn til, hvad likviditetslettelsen for erhvervslivet ved disse regler er, men at den under alle omstændigheder ligger i milliardstørrelsesordenen. Derfor er det klart, at man ikke kan fjerne varelagernedskrivninger på én gang, og det er heller ikke det, socialistisk folkeparti foreslår; med dette forslag giver man en lille halv snes år til at afvikle de nuværende regler.

Det er ikke meget forskelligt fra det forslag, finansminister Grünbaum fik gennem-

[Lykketoft]

ført i 1967, men som så at sige blev demonteret af VKR-regeringen, således at vi vendte tilbage til de oprindelige varelagneredskrivningsregler, som vi har haft siden.

Jeg er for det første enig med socialistisk folkeparti i betragtningen om, at den oprindelige begrundelse for disse regler ikke længere eksisterer og ikke længere har nogen værdi. For det andet mener jeg, at den lettelse, man giver erhvervslivet over disse regler, er meget lidt målrettet til at fremme en teknologisk udvikling, en investering, en beskæftigelse i erhvervslivet. Hvis man vil lave logisk set ikke-begrundelige skatteregler til gunst for erhvervslivet, måtte det mindste, man kunne forlange, vel være, at de havde en sådan målrettet virkning. Det kan man altså ikke sige om varelagneredskrivningsadgangen, og derfor har vi også i det beslutningsforslag, der kommer til debat under næste punkt på dagsordenen, markeret, at vi ligesom SF er indstillet på at nyvurdere varelagerreglerne.

For os indgår det i den sammenhæng, hvor man vil prøve at kanalisere nogle af de midler, der stilles til rådighed for erhvervslivet gennem disse regler, over i en målrettet indsats fra samfundets side for at sikre en teknologisk udvikling, for at finansiere eksempelvis det store, omfattende program for teknologisk udvikling, som teknologirådet har lagt frem, og som det er vores indtryk at den nuværende regering agter at skaffe nogle af pengene til ved fortsatte nedskæringer på helt andre punkter. Vi synes, det ville være overordentlig relevant at bruge pengene fra denne meget lidt begrundelige skattemæssige rabatordning, likviditetslettelsesordning, som varelagneredskrivningen er, alternativt på denne måde.

Vi er altså positive over for forslaget intentioner. Vi vil gerne se på det i udvalget, men for os hænger det sammen med, at man på den anden side fra samfundets side tager sig sammen til at yde en meget massiv indsats for en teknologisk fornyelse og en større investering i dansk erhvervsliv.

Arne Lund (KF):

Vi oplever i disse måneder et begyndende opsving i erhvervslivet, og det er vi vel alle glade for, nogle åbenlyst og andre mere stiltiende. Det er vist også et udbredt ønske, at

dette opsving må vinde i udbredelse, styrke og holdbarhed.

Efter det konservative folkepartis opfattelse, som jeg her giver udtryk for, er SFs forslag om at nedtrappe de skattemæssige afskrivninger på varelagre særdeles, for at sige det diplomatisk, malplaceret.

Det er muligt, at den motivering, der var gældende, da ordningen blev indført for 40 år siden, ikke gælder fuldt ud i dag, men så gælder der andre, som skatte- og afgiftsministeren lige har været inde på. Og under alle omstændigheder har denne ordning været gældende så længe, at den indgår som en fast bestanddel i de forudsætninger og forventninger, hvorunder erhvervslivet disponerer. Så alene ud fra det argument er der aldeles ikke – for nærværende i alt fald, og jeg kan heller ikke se for en rimelig tid fremover – noget grundlag for at foreslå ordningen nedtrappet.

Det er muligt, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, at vi langs ad vejen i forbindelse med teknologiprogrammet hist og her skal justere og revidere de erhvervsmæssige støtteordninger, men denne ordning har i så mange år været en fast bestanddel af grundlaget for erhvervslivets dispositioner, at jeg altså på den konservative folketingsgruppes vegne må afvise forslaget, selv om jeg til hr. Thoft, der er medforslagsstiller, og efter den socialdemokratiske ordførers indlæg her i dag kan sige: til lykke, Thoft!

Anden næstformand (Mette Madsen):

Det hedder jo altså »hr. Thoft«, for man må ikke tale direkte til medlemmerne.

Skrumsager Skau (V):

Lovforslaget indeholder en nedtrapping af afskrivninger på det skattemæssige varelager over en vis årrække. Jeg vil gerne her påpege, at det for de erhvervsdrivende er nødvendigt at kunne foretage varelagneredskrivninger. Ordningen er i særlig grad vigtig for at give virksomhederne mulighed for at udjævne svingende årsindtægter. Det er på en måde ganske unaturligt, hvis der ikke er mulighed for udjævning, idet virksomhedernes indtægter jo kan svinge ganske betydeligt fra år til år. Der skal altså være mulighed for udjævning, og derfor er det nødvendigt at

[Skrumsager Skau]

fastholde de nuværende muligheder for afskrivninger af varelagre.

Det skal også lige nævnes, at hvis varerne senere sælges til en højere pris end det, de er nedskrevet til, tages forskellen ind som en indtægt. Men vi ved jo, at mange varer i lagerperioden taber i pris for hver eneste dag, der går.

En gennemførelse af forslaget vil derfor skade danske virksomheder og dansk industri, hvor det også vil have en negativ effekt på vores beskæftigelse. Derfor går venstre imod forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Som jeg sagde under behandlingen af det forrige forslag, er jeg tilhænger af at give regeringen flere penge, når der er rimelighed i det, så underskuddet kan komme ned. Men jeg tror ikke, der er rimelighed til stede her. Jeg mener ikke, det vil være godt at støtte dette forslag og derved fjerne denne mulighed for erhvervslivet, så jeg kan ikke stille SF i udsigt, at selv en grundig og omhyggelig udvalgsbehandling i dette tilfælde vil medføre, at jeg ender med at stemme for det; det må jeg bedrøve hr. Thoft og de andre forslagsstillere med.

På den anden side vil jeg henstille, at regeringspartierne ikke bruger argumenter, der er så umiddelbart frastødende som det argument, den konservative ordfører anvendte, da han sagde, at denne regel på den anden side har været gældende i så mange år, at det alene er et argument for at bevare den. Nej, tværtimod, når noget har været gældende i mange år, er der virkelig god grund til at undersøge, om det fortsat virker godt og efter hensigten.

Jeg mener, at vi ikke kan afskaffe denne regel nu, fordi jeg tror, at dens altovervejende virkning er gunstig.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet afviser dette erhvervsfjendtlige forslag fra SF. Skal der røres ved afskrivningsreglerne, skal de efter fremskridtspartiets opfattelse ikke forringes. Det kunne derimod overvejes, om det ikke samfundsøkonomisk ville være en fordel at forbedre afskrivningsreglerne, ikke bare på varelagre, men generelt. Det ville være en billig metode til at sætte mere gang i hjulene og

skabe mere beskæftigelse. Det ville selvfølgelig medføre en vis provenuforskydning, men en genstand kan jo kun afskrives én gang, og derfor ville skatteprovenuet på lidt længere sigt være uændret, og forbedrede afskrivningsregler ville helt automatisk medføre de større investeringer i erhvervslivet, som f.eks. hr. Lykketoft efterlyste.

Lenger (VS):

Nedskrivningerne på varelagre er jo, som SF også skriver i bemærkningerne til forslaget, først og fremmest en typisk krigstidsforanstaltning, og det, vi oplever i dag, er, at man nu forsøger at finde nye begrundelser for at opretholde denne foranstaltning, da enhver jo ved, at den gamle ikke duer mere og ikke har gjort det længe. Der forekommer praktisk taget ikke prisfald på varelagre i dag, og der eksisterer ikke nogen som helst begrundelse for afskrivningsordningen, som kun er et subsidium til erhvervslivet. Der kan hvert år ske en nedskrivning i slutlageret, og på den måde kan man formindske den skattepligtige indkomst. Slutlageret overføres hvert år til næste år og får så status af begyndelseslager, og det vil sige, at der umiddelbart er tale om en forskydning af skattebesparelsen. Men år efter år kan den forskydes videre og eventuelt forøges.

De forventninger om prisfald, som oprindeligt begrundede reglen, eksisterer ikke mere, og skatteyderen skal end ikke dokumentere nogen risiko for, at der vil ske et prisfald. Derfor synes jeg ikke ministeren har ret, når han står her og taler om, at det er denne risiko, der er årsagen til bestemmelsen. Hvis der skulle være mening overhovedet i denne begrundelse, kunne man som et mindstemål kræve en dokumentation for det. Når risikoen altså ikke bliver aktuel – og det gør den af gode grunde sjældent – vil det sige, at skatteudskydelsen godt kan være vedvarende, og den bliver så betalt at andre skatteydere, som det jo er tilfældet med enhver skattefordel, der gives til en eller anden. Hvis der endelig sker et direkte tab, er der også mulighed for at fradrage dette på anden vis.

Det helt særlige ved denne form for subsidier er, at de ikke umiddelbart er særlig gennemskuelige, og at de blot videreføres år for år.

[Lenger]

Forslagets anden del, det, der går ud på at afskaffe nedskrivningsmulighederne for visse banderoler, sætter efter vores opfattelse bestemmelsens indhold i relief. Derfor kan vi stemme for SFs forslag om at erklære anden verdenskrig for afsluttet også for erhvervslivets vedkommende.

Thoft (SF):

En af årsagerne til, at vi har haft de store problemer med statsfinanserne i de seneste år, er, at folk i stigende grad får lov til at skubbe en skattebuffer af stigende størrelse foran sig. En af disse skattebuffer er varelagernedskrivningerne. Man får skattelettelsen straks, men den skal tages til indtægt ud i en uendelig fremtid; hvornår er der ingen der ved noget om.

Regeringen har netop indgået et asocialt spareforlig, som går ud over de syge, de arbejdsløse, dem på minimallønsområdet. Her er et område, hvor man kunne skære, uden at det gjorde ondt på de mange små mennesker, som regeringens forlig rammer. Og skatteudskydelsen er efter ministerens egne beregninger ganske voldsom. Ministeren har selv beregnet, at skatteudskydelsen er over 6 mia kr. Jeg betvivler i øvrigt ministerens tal; jeg tror, den er langt større end de 6 mia kr., men ministeren har angivet den til 6 mia kr. ud fra nogle beregninger, som bl.a. inddrager landbruget, og overfører dem til aktieselskaber, og det kan man efter min bedste opfattelse ikke.

Ministeren tog desværre afstand fra forslaget. Her har vi altså forsøgt at tilføre denne regering nogle penge til den stramning, som regeringen siger er nødvendig, og vi har vist, at det var muligt for regeringen at skære andre steder, end det er sket. Det skal samtidig være et sparkud til hr. Bernhard Baunsgaard, som også i denne sag har vist, hvor det er, han vil skære ned. Det skal være på sygedagpengene, det skal være på minimallønsområdet, men det skal søreme ikke være på virksomhederne, nej, fri mig for det.

Til hr. Lykkeitof vil jeg sige tak for den på dette punkt betingede ros. Det er rigtigt, at det ligner Grünbaums forslag, og det havde jeg sandelig også liggende ved siden af mig, da jeg udfærdigede dette forslag. Nu blev Grünbaums forslag jo vedtaget sammen med SF i sin tid, så det er ikke så underligt.

Jeg har ikke noget imod at se forslaget i sammenhæng med en teknologisk fornyelse i dansk erhvervsliv. Men det, som er baggrunden for nedskrivningerne på varelageret, var, at man i slutningen af anden verdenskrig købte elastikker, som ikke havde gummi i sig, købte peber, som var lavet af cigarkasse-træ, købte snor, som var lavet af papir osv., og enhver idiot kunne se, at disse ting selvfølgelig ikke ville være noget værd, så snart krigen var slut og der blev åbnet for køb af nye varelagre. Derfor gav man tilladelsen til denne ekstraordinære nedskrivning i den specielle situation, og jeg synes, hr. Lenger udtrykte det godt, da han sagde: vi bør også lade anden verdenskrig være overstået for erhvervslivets vedkommende.

Til hr. Arne Lund vil jeg sige, at vi jo ikke ødelægger det opsving, som er i gang, og jeg undrer mig over, at hr. Arne Lund siger, at ordningen på den ene side måske nok har overlevet sig selv, at den nu er indgået som en så fast bestanddel og en del af folks forventninger, at vi ikke kan røre ved den. Ja men har man da ikke fra regeringens side rørt ved de arbejdsløse? Har man da ikke fra regeringens side rørt ved dyrtidsreguleringen? Var den da ikke en fast bestanddel af det danske samfund? Nej, ikke for regeringen; når man kan skære dér, er der ikke tale om sådanne holdninger.

Hr. Skrumsager Skau sagde, at varelagernedskrivningerne var nødvendige for, at man kunne udjævne svingninger. Ja men hvis det da bare var det, de blev brugt til, men det er det ikke. De bliver brugt til at skubbe en buffer af skat foran sig, og det er klart, dette er noget væsentligt, når skatten er høj og renteniveauet er højt. Det har også betydning for statsfinanserne, for de penge, man ikke får i kassen i dag, men måske i en uendelig fremtid, må man finansiere på anden vis, og det er en af årsagerne til underskuddet.

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg til allersidst sige, at jeg er ked af, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke kan støtte nogen af de forslag, vi her har gjort for at hjælpe regeringen. Jeg er ked af, at de radikale med det forlig, som blev vedtaget i går, har lagt hovedvægten på at skære på de mest asociale områder, men ikke vil være med, så snart det drejer sig om erhvervslivet, det erhvervsliv, som sidste år blev begunstiget af dyrtidsreguleringerne, det erhvervsliv, som nu igen i år bliver

[Thoft]

begunstiget, fordi hr. Bernhard Baunsgaard stjæler dyrtidsportionerne. Jeg er ked af, at det erhvervsliv ikke også må holde for bare en gang imellem, for så ville der i det mindste være et minimum af social balance.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er måske helt undgået hr. Thofts opmærksomhed, at erhvervslivet faktisk også under denne regering er blevet pålagt ekstra byrder, f.eks. med betalingen til arbejdsløsheds-kasserne. Hr. Thoft har måske heller ikke bemærket, at arbejdspladsen til gengæld for karensdagen nu dækker de første 13 uger i stedet for de første 8 uger.

Når jeg sagde, at jeg ikke tror, noget udvalgsarbejde kan få mig til at støtte dette forslag, er det, fordi det står isoleret. Vi rammer netop den jævne mand hårdt, hvis vi pålægger erhvervslivet ekstra byrder i denne tid, for så er det arbejdspladserne, det går ud over. Man kan ikke ramme et menneske hårdere end ved at tage arbejdet fra det.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Til hr. Thoft vil jeg gerne sige, at hr. Thoft nok ville have godt af at studere virksomhedernes og landbrugets situation lidt mere, for det er faktisk ikke muligt for dem at skubbe noget frem; der er mange, der er gået konkurs i den nuværende situation. Vi ved også, at landbrugets indtægter svinger meget fra år til år, og derfor har man brug for at kunne udjævne, og det kan man bl.a. gøre til en vis grad, men kun til en vis grad, over varelagrene. Det er simpelt hen en nødvendighed for danske virksomheder. Det er faktisk ganske unaturligt, at man laver regnskaber, der går fra 1. januar til 31. december; det er ikke nogens naturlige produktionsperiode. Indkomsterne skal ses over en meget længere periode, og i den forbindelse kan de altså gøre brug af de afskrivningsmuligheder, der er i den lov, som hr. Thoft nu ønsker ændret, men som vi ønsker fastholdt.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Hr. Thoft taler jo godt og længe og også mange gange morsomt. Men det er meget besynderligt, at hr. Thoft ikke kan forstå den

meget enkle sammenhæng, der er i økonomien. Hvis man pålægger erhvervslivet øgede byrder, bliver disse øgede byrder lagt videre over på varepriserne. Det betyder, at reallønnen bliver udhulet for dem, der skal købe varerne. Det betyder måske, at der sælges færre varer, og som det allerede er sagt, går det ud over arbejdspladserne. Øgede omkostninger betyder i hvert fald en ringere konkurrenceevne over for udlandet med deraf følgende lavere eksport og vanskeligheder for vores betalingsbalance. Så enkelt er det, og denne enkle problemstilling forandres ikke på nogen måde af, at hr. Thoft skriver hr. Grünbaums tidligere lovforslag af og præsenterer det som det store dyr i åbenbaringen.

Det er urimeligt og forkert at sammenligne regeringens holdning til dette lovforslag med regeringens holdning til det økonomiske forlig, der er indgået, for det økonomiske forlig, der er indgået, har netop til formål at holde omkostningsniveauet nede. Hr. Thofts lovforslag har den stik modsatte virkning.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg vil gøre ministeren opmærksom på, at varerne og forbrugerpriserne det sidste års tid er steget med 6-8 pct., på trods af at lønningerne kun er steget med knap 4 pct., og på trods af at der er sket en halvering af renteniveauet. Hvis ministerens udsagn passede, skulle varepriserne ikke være steget med 6-8 pct. Problemet er, at det er erhvervslivet, der bare scorer det yderligere overskud, når omkostningerne falder.

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg sige, at det ikke er rigtigt, at den jævne mand eller kvinde rammes hårdt, hvis man pålægger erhvervslivet byrder. En del af de byrder, som vi ville have pålagt det med dette forslag, var, at fjerne den fuldstændig urimelige afskrivning på banderoler, som tobaksindustrien indkøber - det er jo en af hr. Bernhard Baunsgaards store kæpheste at få has på tobaksindustrien - disse banderoler, som der ikke er for 2 øres prisrisiko på, men som man minsandten også må afskrive. Når man indkøber parfumbanderoler, når man indkøber vin- og spiritusbanderoler, må man afskrive på dem, hvis man bare har dem liggende på varelager inden årsregnskabsafslut-

[Thoft]

ning, uanset om beløbene er betalt eller ej, og det er dog ikke rimeligt. Jeg havde håbet, at hr. Bernhard Baunsgaard med den holdning, han har til netop disse industrier, måske kunne have støttet os, men beklageligvis – heller ikke dér.

Arne Lund (KF):

Selv om jeg var så letsindig at tale uden manuskript, må jeg sige til hr. Thoft, at jeg er helt sikker på, at jeg ikke anvendte det udtryk, at ordningen havde overlevet sig selv. Til skatte- og afgiftsministerens argumenter for at bevare ordningen føjede jeg dette, som nærmest er det modsatte af det, hr. Thoft mener jeg har sagt, nemlig at ordningen er i den grad indarbejdet i de betingelser og forventninger, hvorunder erhvervslivet disponerer, at det vil være en overordentlig uvenlig og ugunstig handling over for erhvervslivet nu at nedtrappe denne ordning. Jeg gør hr. Thoft opmærksom på, at der desværre ikke skal så mange af hans forslag til, før vi knækker spiren til det opsving, der er i gang, og som hr. Thoft dog også var så venlig at glæde sig over.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om en reform af skattesystemet.

Af Lykketoft (S) m.fl.
(FremSAT 23/3 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det beslutningsforslag om en skattereform, vi her har til behandling igen, er jo med få undtagelser identisk med det beslutningsforslag, vi havde til første behandling den 15. november sidste år, det, der dengang hed B 1. Jeg synes derfor ikke, at der er nogen grund til endnu en gang at kommentere indholdet af beslutningsforslaget. Der vil i så fald i vidt omfang blot blive tale om at gentage, hvad jeg og andre tidligere har sagt under folketingets behandlinger af socialdemokratiets reformforslag. Jeg går også ud fra, at det foreliggende forslag mere er begrundet i reglerne om, at forslag bortfalder ved udskrivning af valg, og at det derfor er nødvendigt med genfremsættelse, hvis et tidligere fremsat forslag skal opretholdes.

Som det sikkert vil være det høje ting bekendt, fremlægger jeg i løbet af ganske kort tid regeringens udspil til en skattereform. Dette vil antagelig ske i form af en redegørelse til folketinget. Jeg synes, det vil være hensigtsmæssigt, at folketingets videre debat om en reform af skattesystemet afventer denne redegørelse og den debat herom, som er planlagt.

Bakholt (S):

I går gik statsministeren på denne talerstol for at redegøre for, hvilke økonomiske indgreb regeringen og det radikale venstre agter at foretage i den nærmest kommende tid, indgreb, som er så smalsporede, som retter sig ret ensidigt imod økonomisk svage grupper, og som ikke retter sig mod de bedst stillede. Der havde været mere perspektiv i, om regeringen havde fremlagt en skattereform i stedet for. Der havde været mere fremtid i det, men det gør man ikke, man foretager sig ingenting.

Nu får vi at vide, at vi får en redegørelse om relativt kort tid. Det er ligesom at trække tingene i langdrag, for at holde liv i debatten måske, men man vil altså ikke foretage sig mere, på trods af at det ved adskillige lejligheder er konstateret, at der her i folketinget er et flertal, som ønsker en skattereform gennemført. Men regeringen har altså intet hastværk, tværtimod trækker man tiden ud.

Når vi har fremsat vores forslag igen, hænger det sammen med, at vi ønsker, der